

плодовете и красотата на този, наистина, чудно хубавъ край.

* * *

Единъ хубавъ есененъ денъ бѣхъ поканенъ, съ семейството си, отъ единъ близъкъ приятель, да му гостувамъ на село, кѫдето си живѣше той. Селото е близо до града и е едно отъ първите, образцово подредени, овошарски села въ нашия край.

За настъ бѣше голѣма радостъ да бѫдемъ на село, а най-много се радваха децата ми. И наистина, това не е обикновено село, а по право — една голѣма овощна градина. Малкитѣ, но спретнати селски кѫщи се губѣха всрѣдъ зеленината отъ нависналите клони на овощните дървета. Тукъ-таме се бѣлавше нѣкоя по-висока двуетажна кѫща или се провиждаха червени покриви, затулени отъ натежалите зелени клони, пълни съ златистъ плодъ. Долу край рѣката, или покрай вадитѣ за напояване, се издигатъ високо къмъ небето стройни бѣло-кореститѣ тополи и разстелени каваци, чийто листа потрѣпваха при най-слабото подухване на прохладния вѣтрецъ.

Децата припкаха отъ градина въ градина, катерѣха се по дърветата, кѫсаха и ядѣха сладки ябълки и сочни круши.

Много отъ ябълките бѣха готови за бране, а за други трѣбаше още малко време за да дозрѣятъ. Търговци, надошли отъ разни краища на България, сновѣха изъ градините, преглеждаха натежалия плодъ и се спазаряваха да го закупятъ.

По-хубавите ябълки се закупваха лесно и то на доста добра цена, но имаше и такива, които търговцитѣ не искаха да купуватъ, или пѣкъ, за тѣхъ даваха по-малка цена. Тѣзи ябълки бѣха останали дребнички или пѣкъ бѣха наразени отъ болести. Тѣ подбиваха цената на другите — по-хубавите и здрави ябълки, за това грижливо ги отдѣляха на страна.

Децата се чудѣха, защо едни ябълки сѫ хубави, а други наразени — не доброкачествени и питаха, коя